

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând fără citarea părților recursul ordinar, declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Scutari Dumitru xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

SRL „Iurs”, cu adresa juridică în mun. Chișinău str. București, 1/6,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.11.2017- 05.06.2018;
2. Instanța de apel: 04.07.2018 - 11.10.2018;
3. Instanța de recurs: 01.02.2019 - 02.04.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 05 iunie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Scutari Dumitru a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de gestionarea societăților comerciale pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Scutari Dumitru a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Prin aceeași sentință SRL „Iurs” a fost declarată vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa cu amendă în mărime de 3500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 175 000 (una sută șaptezeci și cinci lei), cu privarea de dreptul de a încheia tranzacții imobiliare pe un termen de 6 (șase) luni, în conformitate cu art. 73 Cod penal.

Acțiunea civilă formulată de Serviciul Fiscal de Stat a fost admisă parțial cu dispunerea încasării în mod solidar de la Scutari Dumitru și SRL „Iurs” în folosul

Bugetului Public National a daunei materiale în sumă de 1 422 274 (unu milion patru sute douăzeci și două mii două sute șaptezeci și patru) lei, constituită din diminuarea impozitelor și taxelor aferente bugetului de stat pentru perioada anilor 2011-2016.

Solicitarea cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, în perioada anilor 2011-2016, Scutari Dumitru gestionând de facto activitatea companiei SRL „Iurs”, urmărind scopul eschivării de la achitarea impozitelor și taxelor la bugetul public național a întreprinderii menționate, a diminuat impozitul pe venit și taxa pe valoare adăugată, pentru perioada anilor 2011-2016, prin includerea în documentele contabile și fiscale a întreprinderii a unor date vădit denaturate și prin tănuirea unor obiecte impozabile, a cauzat bugetului public daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, la 27.01.1993 SRL „Iurs”, a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat cu numărul de înregistrare și xxxxx, conducător al întreprinderii fiind numit Scutari Iurie, cu sediul juridic pe strxxxxx, mun. Chișinău, dispunând de genuri de activitate cum ar fi: închirierea bunurilor imobiliare proprii, comerțul cu amănuntul în standuri și piețe, comerțul cu ridicata al produselor agricole brute și animalelor vii. etc.

Începând din anul 2010, activitatea companiei SRL „Iurs”, a fost preluată de Scutari Dumitru, care nemijlocit se ocupa cu gestionarea și conducerea tuturor operațiunilor și tranzacțiilor întreprinderii.

Potrivit actului de control fiscal nr. 5-680724, prelungit pe blanchetele 5-680725 și 5-680726 din 02.03.2017, actului nr. 5-683498 din 18.09.2017 și deciziei nr. 119/1455, întocmite în rezultatul controlului fiscal prin metoda verificării totale la SRL „Iurs”, s-a constatat că cet. Scutari Dumitru, gestionând de facto activitatea companiei, având obligația conform art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, aprobat prin Legea RM nr. 1163-XIII din 24.04.1997, care prevede că „contribuabilul este obligat să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciul Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației...” și ale art. 2 din Legea Contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, care stipulează că prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor juridice și fizice care desfășoară activitate de întreprinzător., art. 7 din lege, care prevede că „entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească situațiile financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. a) din lege”, contrar normelor indicate și încălcând: Prevederile art. 18 lit. a) din Codul fiscal „In venitul brut se include: venitul provenit din activitatea de întreprinzător.... manifestată prin:

- nereflectarea la venituri în anul 2011 a sumei de 243670 lei și în anul 2012 a sumei de 240643 lei ce reprezintă valoarea serviciilor de locațiune prestate de contribuabil (refacturarea taxe de piață), corectarea efectuându-se parțial în Declarația cu privire la impozitul pe venit pentru a 2013 cu 315912 lei.

- în luna august 2013 contribuabilul a înstrăinat bunuri imobile și terenul aferent amplasate r-ul Strășeni, s. Căpriană, cu numerele cadastrale xxxxx -xxxxx, la valoarea de 66667 lei în adresa „Crotos Grup” SRL, fără a înregistra în evidență venituri aferente tranzacției respective.

- în luna noiembrie 2015 contribuabilul a înstrăinat bunurile imobile cu nr. cadastral xxxxx, amplasate în mun. Chișinău, xxxxx, respectiv la valoarea de 50000 lei și 66667 lei, în adresa „Privat Agro” SRL, fără a înregistra în evidența veniturile aferente tranzacției respective, Prevederile art. 97 alin. (5) din Codul fiscal „Valoarea impozabilă a livrării impozabile a activelor supuse uzurii reprezintă valoarea cea mai mare din valoarea lor contabilă și valoarea de piață” manifestată prin:

- entitatea în luna august 2013 a înstrăinat bunuri imobile și terenul aferent amplasate în Strășeni, s. Căpriană, cu numerele cadastrale xxxxx la valoarea de 66667 lei, în adresa „Crotos Grup” SRL, și n-a calculat TVA în sumă de 49112 lei aferentă diferenței dintre valoarea contabilă a bunurilor înstrăinate și prețul de vânzare. Valoarea contabilă a bunurilor vândute conform datelor evidenței contabile constituie 312226 lei.

- contribuabilul în luna iunie 2015 a înstrăinat bun imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, cu numărul cadastral xxxxx la valoarea de 183333 lei, în adresa „Viland Prim” SRL, și n-a calculat TVA în sumă de 129445 lei aferentă diferenței dintre valoarea contabilă a bunurilor înstrăinate și prețul de vânzare. Valoarea contabilă a bunurilor vândute conform datelor evidenței contabile constituie 829057 lei.

- agentul economic în luna august 2015, a vândut conform facturii fiscale FA xxxxx din 31.08.2015, bun imobil amplasat în mun. Chișinău xxxxx, cu numărul cadastral xxxxx la valoarea de 66667 lei, în adresa „Crotos Grup” SRL, și n-a calculat TVA în sumă de 121797 lei aferentă diferenței dintre contabilă a bunurilor înstrăinate și prețul de vânzare. Valoarea contabilă a bunurilor vândute conform datelor evidenței constituie 675650 lei.

- întreprinderea în luna august 2015 a vândut conform facturii fiscale FA xxxxx din 31.08.2015 bun imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, cu numărul cadastral xxxxx, la valoarea de 50000 lei, în adresa „Agroancorex” SRL, și n-a calculat TVA în sumă de 27158 lei, aferentă diferenței dintre contabilă a bunurilor înstrăinate și prețul de piață. Valoarea contabilă a bunurilor vândute conform datelor evidenței contabile constituie 185781 lei.

- întreprinderea în luna august 2015 a vândut conform facturii fiscale FA xxxxx din 31.08.2015 bun imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, cu numărul cadastral xxxxx la valoarea de 66667 lei, în adresa „Agroancorex” SRL, și n-a calculat TVA în sumă de 121797 lei aferentă diferenței dintre valoarea contabilă a bunurilor înstrăinate și prețul de piață. Valoarea contabilă a bunurilor vândute conform datelor evidenței contabile constituie 675670 lei.

- contribuabilul în luna noiembrie 2015, a înstrăinat bunuri imobile amplasate în mun. Chișinău, xxxxx, cu numărul cadastra xxxxx, la valoarea de 116667 lei, în adresa „Privat Agro” SRL, și n-a calculat TVA în sumă de 171682 lei aferentă

diferenței dintre valoarea contabilă a bunurilor înstrăinate și prețul de piață. Valoarea contabilă a bunurilor vândute conform datelor evidenței contabile constituie 975079 lei. Prevederile art. 102 alin. 1 din Codul fiscal „în cazul achitării TVA la buget, subiecților impozabili, înregistrați în calitate de plătitori ai T.V.A., li se permite trecerea în cont a sumei TVA achitate sau care urmează a fi achitate furnizorilor plătitori ai TVA pe valorile materiale, serviciile procurate (inclusiv transmise în cadrul realizării contractului de comision) pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător...” manifestate prin:

- contribuabil neîntemeiat a micșorat TVA aferentă procurărilor pentru luna septembrie 2014 cu 535 lei și luna octombrie 2014 cu 535 lei și anume n-a reflectat procurările în baza facturilor fiscale PP xxxxx din 30.09.2014 și PP xxxxx din 31.10.2014 eliberate de către ÎM „Autosalubritate”.

- agentul economic la 23.03.2011, SRL „IURS” în baza contractului de vânzare-cumpărare din 22.03.2011 a procurat de la BC „Română Chișinău” SA, bun imobil gajat cu nr. cadastral xxxxx amplasat pe adresa: șos. xxxxx cu suprafața de 391,2 m.p., la prețul de 6118596 lei, fiind înregistrată cu aceeași valoare în evidența financiară în baza actului de primire-predare.

Ulterior, în perioada fiscală L/06/2015, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 12.06.2015 SRL „IURS”, comercializează clădirea menționată în adresa SRL „Viland Prim” la prețul de 180000 lei, astfel valoarea impozabilă fiind mai mică decât valoarea de bilanț.

- agentul economic în Declarațiile privind TVA pentru L/05/15, L/07/15 - L/12/15 și L/10/16, neîntemeiat a micșorat TVA aferentă procurărilor și anume: pentru L/05/15 cu 579 lei, pentru L/07/15 cu 4264 lei, pentru L/08/15 cu 342 lei, pentru L/09/15 cu 45 lei, pentru L/10/15 cu 126 lei, pentru L/11/15 cu 90 lei, L/12/15 cu 2475 lei și L/10/16 cu 300 lei.

Prevederile art. 117 alin. (1) din Codul fiscal, Subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art. 108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Factura fiscală nu se eliberează pentru livrările impozitate conform art. 104 lit. a) manifestate prin:

- agentul economic n-a eliberat factura fiscală cumpărătorului aferentă comercializării bunuri imobile și terenul aferent amplasate în r-ul Strășeni, s. Căpriană, cu numerele cadastrale xxxxx.

- contribuabilul în luna noiembrie 2015, a înstrăinat bunuri imobile amplasate în mun. Chișinău, șos. Hîncești, 60, bl. 1, cu numărul cadastral xxxxx, la valoarea de 116667 lei, în adresa „Privat Agro” SRT, fără a elibera factura fiscală cumpărătorului.

- agentul economic conform facturii fiscale FA 3735121 din 17.07.2015, a comercializat bunuri imobile către „New Mangment” SRL cu nr. cadastrale xxxxx la valoarea de 1637550 lei.

Prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal „Baza impozabilă a bunurilor imobiliare constituie valoarea estimată a acestor bunuri. ” și art. 281, alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că: „ Persoanele juridice, persoanele fizice înregistrate în calitate de întreprinzător, cu excepția gospodăriilor țărănești (de fermier), calculează de sine stătător suma anuală a impozitului pe bunurile imobiliare, pornindu-se de la baza impozabilă a acestora, conform situației de la 1 ianuarie a perioadei fiscale respective”, prin determinarea incorectă a bazei impozabile a bunurilor imobiliare, fapt ce a dus la diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare pentru anul 2011 cu 16566 lei, pentru anul 2012 cu 19834 lei, pentru anul 2013 cu 21238 lei, pentru anul 2014 cu 11561 lei, pentru anul 2015 cu 7831 lei și pentru anul 2016 cu 8201 lei, în total cu 85232 lei.

Ca rezultat, fiind diminuate impozitele și taxele aferente bugetului de stat pentru period anilor 2011-2016, în sumă totală de 1 422 274 lei, cauzând bugetului public un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Scuturi Dumitru a comis infracțiunea prevăzute de art. 42 alin. (2), 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal și anume: evaziune fiscală a întreprinderilor, adică includerea în documentele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, precum și tănuirea obiectelor impozabile, acțiune care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari, iar SRL „Iurs” a comis infracțiunea prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal și anume: evaziunea fiscală a întreprinderilor, adică includerea în documentele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, precum și tănuirea obiectelor impozabile, acțiuni care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către partea civilă directorul Serviciul Fiscal de Stat, Pușcuța Serghei invocând dezacordul cu sentința menționată în latura civilă.

3.1 În motivarea cerințelor sale apelantul a invocat, că suma obligațiilor fiscale incluse în acțiunea civilă rezultă din controlul fiscal efectuat la entitatea SRL „Iurs”, stabilite cu certitudine prin Deciziile Serviciului Fiscal de Stat, nr. 135/4/c din 28 aprilie 2017 și nr. 119/1455 din 22 septembrie 2017, precum și prin faptul că la momentul pronunțării sentinței, Deciziile menționate erau în vigoare, legalitatea lor era incontestabilă.

Astfel, apelantul - Serviciul Fiscal de Stat consideră că, instanța de fond reîntemeiat a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat, către „Iurs” SRL și cet. Scutări Dumitru, deoarece temeiurile au fost dovedite, fiind anexate la dosar Deciziile Serviciului Fiscal de Stat potrivit cărora suma obligațiilor este una certă, fiind stabilită în acest sens mărimea pagubei și nu a aplicat prevederile normelor menționate mai sus, speței în cauză. Mai mult ca atât, cauza penală fiind examinată conform art. 364/1 Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și că inculpatul recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu.

În concluzie solicită partea apelantă casarea parțială a sentinței atacate, în latura admiterii parțiale a acțiunii civile, cu pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunea civilă înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat, să fie admisă integral și să fie dispună încasarea în beneficiul statului, în mod solidar, de la SRL „Iurs” și cet. Scutari Dumitru a sumei de 4 775 107 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către partea civilă directorul Serviciului Fiscal de Stat, Pușcuța Serghei și menținută fără modificări sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 05 iunie 2018.

4.1. Pentru a pronunța hotărârea dată, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Scutari Dumitru au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. art. 42 alin. (2), 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal - evaziune fiscală a întreprinderilor, adică includerea în documentele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, precum și tănuirea obiectelor impozabile, acțiune care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari, și a inculpatului SRL „Iurs” în baza art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal - evaziunea fiscală a întreprinderilor, adică includerea în documentele contabile, fiscale și financiare a unor date denaturate privind veniturile și cheltuielile, precum și tănuirea obiectelor impozabile, acțiuni care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari, la materialele cauzei fiind anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat corectă soluția instanței de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului Scutari Dumitru, cât și a inculpatului SRL „Iurs”, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpat, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatului Scutari Dumitru urmează a fi condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea legată de gestionarea societăților comerciale pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni, iar luând în considerare este prima dată în contact cu legea penală și are un copil minor la întreținere, întemeiat s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 1 (unu) an, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

În concluzia aceluiași circumstanțe, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatului SRL „Iurs”, urmează a fi condamnat pentru

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal, iar luând în considerare prevederile legii penale cât și prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, de faptul că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, precum și de gravitatea infracțiunii săvârșite, cât și mărimea daunelor cauzate, instanța de fond întemeiat i-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 3500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 175 000 lei, cu privarea de dreptul de a încheia tranzacții imobiliare pe un termen de 6 (șase) luni, în conformitate cu art. 73 Cod penal.

Cu referire la motivele cererii de apel declarată de partea civilă - directorul Serviciul Fiscal de Stat, Pușcuța Serghei, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate, relevând asupra temeiniciei concluziei primei instanțe pe care și-o însuțește. Astfel, corect instanța de fond a dispus de a admite parțial acțiunea civilă formulată de Serviciul Fiscal de Stat, încasând în mod solidar de la Scutari Dumitru Iurie și SRL „Iurs” în folosul Bugetului Public National a daunei materiale în sumă de 1 422 274 lei, constituită din diminuarea impozitelor și taxelor aferente bugetului de stat pentru perioada anilor 2011-2016, deoarece excedentul sumei admise din acțiunea civilă înaintată constituie sancțiuni pecuniare în baza legislației fiscale, a căror încasare urmează a fi soluționată în ordinea prevăzută de Codul fiscal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar*, la data de 03 decembrie 2018, de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, indicând temeiul art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care acțiunea civilă formulată de Serviciul Fiscal de Stat să fie admisă integral.

5.1 În motivarea cererii, recurentul a invocat că, în cadrul procesului penal Serviciul Fiscal de Stat, a fost recunoscut în calitate de parte civilă, care a depus acțiunea civilă conform căreia a solicitat instanței de judecată a încasa în beneficiul statului de la Scutari Dumitru și SRL „Iurs” a sumei de 4 775 407,54 lei, în vederea recuperării prejudiciului care a fost cauzat Bugetului Public Național.

Menționează recurentul că, deciziile Serviciului Fiscal de Stat menționate supra, prin prisma art. 252 alin. (3) din Codul fiscal și art. 11 din Codul de executare, constituie documente executorii și se execută silit după 30 de zile în cazul în care nu sânt executate de persoanele vizate.

Conform punctului 26 din Decizia recurată, instanța a motivat admiterea parțială a acțiunii civile prin faptul că *excedentul sumei admise din acțiunea civilă înaintată constituie sancțiuni pecuniare în baza legislației fiscale, a căror încasare urmează a fii soluționată în ordinea prevăzută de Codul fiscal.*

Pentru elucidarea circumstanțelor menționăm în mod repetat că instanța de fond a admis parțial acțiunea civilă în limita rechizitoriului întocmit de organul de urmărire penală, în valoare de 1 422 274 lei, însă potrivit deciziilor Serviciului Fiscal de Stat menționate supra, valoarea impozitelor diminuate constituie suma de 3 050 372 lei, penalități în valoare de 565 699,54 lei și amenzi în sumă de 1 159 336 lei, contrar celor constatate de Curtea de Apel Chișinău precum că *excedentul sumei admise din acțiunea civilă înaintată constituie sancțiuni pecuniare în baza legislației*

fiscale, a căror încasare urmează a fi soluționată în ordinea prevăzută de Codul fiscal.

6. La recursul ordinar declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru admisibilitatea recursului, invocând că instanțele inferioare neîntemeiat au admis parțial acțiunea civilă înaintată, deoarece suma obligațiilor fiscale incluse în acțiunea civilă rezultă din controlul fiscal efectuat la acest agent economic, fiind stabilite cu certitudine prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat, nr. 135/4/c din 28 aprilie 2017 și nr. 119/1455 din 22 septembrie 2017. Mai mult ca atât, cauza penală a fost examinată conform art. 364/1 Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și că inculpatul recunoaște săvârșirea faptelor constatate.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul de recurs invocat prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că temeiul menționat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. 1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin. 1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. 5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. 8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Analizând decizia instanței de apel, prin prisma motivelor invocate în recurs, Colegiul penal constată, că acestea nu s-au confirmat, or, instanța de apel, întemeiat a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că instanța de apel, nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

În ce privește dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel în partea admiterii parțiale a acțiunii civile înaintate de către Serviciul Fiscal de Stat, Colegiul penal lărgit menționează că acest dezacord a constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestuia instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată. (pct.26-27 f.d. 98)

Analizând decizia atacată, instanța de recurs conchide, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește acțiunea civilă, deoarece la judecarea apelului, a fost verificată legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin.1), 5) și art. 417 alin. 8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Față de cele ce preced, Colegiul lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei

adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat de directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe *Scutari Dumitru xxxxx și SRL „Iurs”*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de **25 aprilie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

02 aprilie 2019

Dosarul nr. Ira-574/2019

O p i n i e s e p a r a t ă

a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privindu-l pe *Scutari Dumitru Iurie*.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2019, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018, în cauza penală privindu-i pe *Scutari Dumitru Iurie și SRL „Iurs”*, și menținută decizia atacată.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, urma a fi admis cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Sunt solidară cu argumentele din recursul declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, precum că eronat instanța de apel însușind concluzia instanței de fond care a admis parțial acțiunea civilă în limita rechizitoriului întocmit de organul de urmărire penală, în valoare de 1 422 274 lei, motivând că, excedentul sumei admise din acțiunea civilă înaintată constituie sancțiuni pecuniare în baza legislației fiscale, a căror încasare urmează a fi soluționată în ordinea prevăzută de Codul fiscal.

Or, instanța de apel respingând apelul directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei nu a oferit careva motivare care ar sta la baza concluziei sale și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume că, potrivit deciziilor Serviciului Fiscal de Stat, valoarea impozitelor diminuate constituie suma de 3 050 372 lei, penalități în valoare de 565 699,54 lei și amenzi în sumă de 1 159 336 lei, cu toate că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra lor, iar ne pronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Astfel că, motivarea instanței de apel întru menținerea sentinței instanței de fond în partea acțiunii civile, este una abstractă și nemotivată, deoarece la baza concluziei în această parte a deciziei nu a pus ansamblul probatoriu administrat care demonstrează prejudiciul cauzat Bugetului Public Național de către inculpați.

În acest sens, consider că, situația creată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele recurentului indicate în cererea de recurs fiind întemeiate.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către directorul Serviciului Fiscal de Stat - Pușcuța Serghei, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena